

Dynamiske Folketoner – Jeg skriver om livet

Jeg skriver om livet. Det mystiske, herlige, fæle, fantastiske livet... Jeg skriver om livet. Sikkert mest for å prøve å forstå.

Jo eldre jeg blir, jo oftere blir svar byttet ut med nye spørsmål. Livet er jo helt på trynet noen ganger. Men det er altså dette levde livet jeg tvinges til å skrive om; mørke og lys, kjærlighet og smerte og de store eksistensielle spørsmålene. Pulsen. Kontrastene. Livet.

En gjenganger i de siste tekstene mine er nettopp det eksistensielle: Skjebnens simple spill fyrer av noen utfordringer. Finnes det egentlig noe godt der ute som balanserer det hele? Jeg lurur. Jeg spør. Jeg håper. Det må da ...

For jeg undres minst like mye over hvordan gode ting hele tiden bankes gjennom. Uten stans. Mørkeste natt blir til stadighet høvlet ned til fordel for en ny dag. Jeg ser vintersvarte trær får blader om våren. Kjærlighet som brer seg som ringer i vannet. Knuste drømmer reiser seg i full blomst. Jeg ser det gode i blikket ditt. Jeg kjenner varmen fra hånden din.

Ekte Kjærlighet, PØJ 2017

Da kjenner jeg på en kraft som må komme fra noe større og renere enn alt. En ekte kjærlighet som bare gjør meg trygg, glad og tilstede. Livet gir seg ikke, tydeligvis. Det pøser på i overflod. Da ser jeg himmelen midt blant oss, og tenker at jeg har skjønt det.

Men hva er det? Hvor kommer det fra? Hvordan kan jeg få til å være påkoblet dette fantastiske hele tiden? Mange folk prøver å gi meg svar, men brent barn skyr ilden. Jeg er skeptisk. Jeg har selv vært skråsikker, men den grunnmuren jeg sto på forsvant. Da faller huset.

La meg møte deg som lever. Du som lurur. Du som synes at vi bør være gode mot hverandre. Du som tror det må finnes en ekte kjærlighet i dette nået som vi kan koble oss på. Vi som tror at larver blir til sommerfugler – i dette livet og i evigheten.

Jeg skriver altså ikke på en ny salmebok. Eller kanskje jeg gjør det? I så fall er det "Thomas"- salmer. Du vet, han disippelen som tvilte så fælt, men likevel..?!

Kanskje jeg kan åpne opp noe med mine tekster, og at du kan hjelpe meg å leve?

"Jeg skrev dette under et tre i Gamlebyen. Fantastisk sommervær. Ryggen mot et gammelt, klokt tre. Stille og fredelig. Solen og nået omfavnet meg. Deilig. Hadde det ikke vært for alle de forbaska maurene og småfluene... Eller turistene som kjatret ... Eller at bakken var så hard at nå krangler både rygg og skinker... Takk for meg! ;-)"